

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг тонгда ва тунда ўқиган дуолари

18:18 / 01.03.2020 40407

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отганида:

رُؤِشُنْ لِّلْكَفِّ اِوْتُومَنَ كَبَّوْ اِيْحَنَ كَبَّوْ اِنِّيْ سَمَّ اُكَبَّ مُمْهَلَلِ ا

«Аллоҳумма бика асбаҳнаа ва бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкан нушуур» дер эдилар.

Маъноси: Аллоҳим, Сенинг номинг ила тонг оттирдик, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила ўламиз. Ва Сенга қайтажакмиз.

Кеч кирганида эса:

رِيْصَمَّ لِّلْكَفِّ اِوْتُومَنَ كَبَّوْ اِيْحَنَ كَبَّوْ اِنِّيْ سَمَّ اُكَبَّ مُمْهَلَلِ ا

«Аллоҳумма бика амсайнаа ва бика наҳйаа ва бика намууту ва илайкал масийр».

(“Аллоҳим, Сенинг номинг ила кеч киргиздик. Сенинг номинг ила тириламиз ва Сенинг номинг ила вафот этамиз. Ва Сенга қайтажакмиз”), деб айтар эдилар.

Абу Довуд, Термизий ва Ибн Можалар ривояти.

Абдуллоҳ ибн Ғанном розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким тонг отганида:

دُمُخْلًا كَلَفَ، كَلَّ كَيْرَشَ اَلْكَذْحَ وَكَنَمَفٍ، عَمَّ نَنْ مَّ يَبَّحَبَّ صَا اَمَّ مُمْهَلَلِ ا
رُكُّشَلْ اَلْكَوْ

«Аллоҳумма маа асбаҳа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, фалакал ҳамду ва лакаш шукр», деса, кундузнинг шукрини адо қилибди. Ким шу дуони кеч кирганида айтса, кечанинг шукрини адо этибди», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, мен билан тонг оттирган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Абу Довуд ривоятлари.

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ الَّذِىْ رَزَقْتَ بِهِ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا رَّسُوْلًا
وَرِزْقِكَ الَّذِىْ رَزَقْتَ بِهِ نَبِيَّكَ اِبْرٰهِيْمَ اِسْمٰعِيْلَ اِسْحٰقَ يٰقُوْبَ
وَرِزْقِكَ الَّذِىْ رَزَقْتَ بِهِ نَبِيَّكَ اِسْمٰعِيْلَ اِسْحٰقَ يٰقُوْبَ

Аллоҳумма маа амсаа бий мин ниъматин фаминка ваҳдака лаа шарийка лак, лакал ҳамду ва лакаш шукр»

Маъноси: Аллоҳим, мен билан кеч киргизган неъматлар Сен томондандир. Сен яккаю ёлғиздирсан, Сенинг шеригинг йўқ. Сенга ҳамд ва шукрлар бўлсин.

Уммул мўминийн Жувайрия розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам эрталаб субҳ намози пайтида унинг ҳузуридан чиқиб кетдилар. У намоз ўқийдиган хонасида эди. Сўнгра зуҳо намозини ўқиб бўлиб қайтиб келсалар, Жувайрия онамиз ҳали ҳам ўтирган эдилар. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Чиқиб кетганимдан бери шу ҳолатда ўтирибсанми?» деб сўрадилар. Онамиз розияллоҳу анҳо: «Ҳа», дея жавоб бердилар. «Мен сендан кейин тўртта калимани уч мартадан айтдим, агар улар тарозида ўлчанса, сен бугун айтган нарсалардан оғир келади, - дедилар Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам. - Улар:

وَتَاْمَلْكَ دَاْدِمًا وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ
وَتَاْمَلْكَ دَاْدِمًا وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ وَّوَسْوَءَ نَزْوٍ

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи ғадада холқиҳи ва ридоо нафсиҳи ва зината ғаршиҳи ва мидаада калимаатиҳи».

Маъноси: “Яратганларининг ададича, нафси рози бўлгунича, аршнинг вазнича, калималарнинг узунлигича Аллоҳга ҳамд айтаман ва Уни поклайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Айюб Ансорий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким:

لَا يَلْعَنُ وَهُوَ ذَمُّ الْإِسْلَامِ وَلَا يَكْفُرُ بِالْإِسْلَامِ وَلَا يَدْرُسُ الْكَيْدَ وَلَا يَدْرُسُ رِيَدَ قَيْشٍ

«Лаа илааҳа иллаллоҳу ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду ва ҳува ъалаа кулли шай`ин қодийр», деб ўн марта айтса, Исмоил зурриётидан тўрт кишини озод қилгандек бўлади», дедилар».

Маъноси: “Аллоҳдан бошқа илоҳ йўқ, У ёлғиз, Унинг шериги ҳам йўқ, бутун мулк Уники, ҳамд ҳам Унга хос ва У ҳар бир нарсага қодирдир.

Имом Бухорий ва Муслим ривоятлари.

Абу Саид Худрий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким:

مَلَسَ وَهَيْلَ لَوْلَا يَصِدُّمُ مَبَّوْ أَنْ يَدْرُسَ الْإِسْلَامَ وَ، أَبْرَهَ لِبَابِ تَيْمَنَرِ الْوُسْرَ

«Родийту биллааҳи роббан ва бил ислаами дийнан ва бимуҳаммадин соллаллоҳу алайҳи васаллама росулаа», деса, унга жаннат вожиб бўлади», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳни раббим деб, Исломни диним деб, Муҳаммад алайҳиссаломни расул деб рози бўлдим.

Абу Довуд ривоят қилганлар.

Имом Бухорий ривоятлари.

Абу Хурайра розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига бир киши келиб: «Эй Расулуллоҳ, кеча мени чаён чақиб олди», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Кеч кирганида:

قَالَ خَيْرٌ مِنْكُمْ مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ اِنَّ اَوْلَادَكُمْ لَشَرٌّ

«Аъзуз бикалиматиллаҳит таммати мин шарри ма холақ», десанг, сенга ҳеч нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: “Аллоҳнинг ҳамма калималари билан У яратган нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Усмон ибн Аффон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Бирор бир банда ҳар тонгда ва тунда:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَوْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ اَوْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

«Бисмиллааҳиллазий ла йадурру маъасмиҳии шай`ун фил арди ва лаа фис самаи ва ҳувас самийъул ъалийм», деб уч марта айтса, унга бирор нарса зарар бермайди», дедилар.

Маъноси: Шундай Аллоҳнинг исми билан бошлайманки, Унинг исми туфайли еру осмонда бирор нарса зарар бера олмайди. У эшитувчи ва билувчи Зотдир.

Абу Довуд ва Термизий ривоятлари.

Абдурахмон ибн Абу Бакра оталарига: «Эй отажон, ҳар тонгда уч марта ва кечқурун уч марта:

Маъноси: “Биз ҳам, мулк ҳам оламлар парвардигори Аллоҳники бўлган ҳолда тонг оттирдик. Эй Раббим, бу куннинг яхшисини, фатҳ бўлишини, ғалабасини, нурини, баракасини, ҳидоятини сўрайман. Ва Сендан бу куннинг ва бу кундан кейингисининг ёмонлигидан паноҳ тилайман.

Абу Довуд ривоятлари.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким тонг отганида ёки кеч кирганида:

عَیْمَجَ وَكَتَكْتِئَالَ مَوَّكَشْرَعَةَ لَمَحْ دُؤْشُ أَوْ كُؤْشُ أَوْ تَحْبُصُ أَيْنِ إِيْمُ هَلْ لَ كُؤْبَعِ أَدْمُ مِّنْ أَوْ كَلَّ كَيْرَشَ أَلْ كُؤْحَ وَ تَنْ أَلْ أَلْ هَلْ لَ أَلْ هَلْ لَ تَنْ أَلْ كُنَّ أَلْ كُؤْلَ خَ كُؤْلُؤْسَ رَوَّ

عَیْمَجَ وَكَتَكْتِئَالَ مَوَّكَشْرَعَةَ لَمَحْ دُؤْشُ أَوْ كُؤْشُ أَوْ تَحْبُصُ أَيْنِ إِيْمُ هَلْ لَ كُؤْبَعِ أَدْمُ مِّنْ أَوْ كَلَّ كَيْرَشَ أَلْ كُؤْحَ وَ تَنْ أَلْ أَلْ هَلْ لَ أَلْ هَلْ لَ تَنْ أَلْ كُنَّ أَلْ كُؤْلَ خَ كُؤْلُؤْسَ رَوَّ

«Аллоҳумма инний асбаҳту ушҳидука ва ушҳиду ҳамалата ʻаршика ва малаикатика ва жамийъа холқик, аннака анталлооҳу лаа илааҳа илла анта ваҳдака лаа шарийка лака ва анна Муҳаммадан ʻабдука ва росуулук», деб айтса, Аллоҳ таоло танасининг тўртдан бирини дўзахдан халос қилади. Ким шуни икки марта айтса, Аллоҳ таоло унинг ярмини дўзахдан халос қилади. Ким уч марта айтса, Аллоҳ таоло унинг тўртдан уч қисмини дўзахдан халос этади. Ким тўрт марта айтса, Аллоҳ таоло уни бутунлай дўзахдан халос қилади», дедилар.

Маъноси: Аллоҳим, албатта, мен тонг оттирдим. Сени ҳамда аршингни кўтарувчи фаришталарингни ва ҳамма халқ қилган нарсаларингни гувоҳ қилиб айтаманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Сенинг банданг ва расулингдир.

Абу Довуд ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

Абу Бакр Сиддик розияллоҳу анҳу «Эй Расулуллоҳ, менга бирор калима ўргатинг, мен уни эрталаб ва кечқурун айтиб юрай», деганларида, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

عِيَشَ لِكُتُبِ رِءَاةِ شَلَاوِ بِيَعَلِ مَلْعِ صُرْأَلِ اَوِ تَاوَامَّ سَلِ رَطَافِ مَهَلِ لِ
رَشَوِ، يَسْفَنَ رَشَوِ نَمَ كَبُ دُوعَا، تَنْ أَلِ أَلِ هَلِ أَلِ نَ دَشَأُ هَكَ يَلَمَ و
وَكُ رَشَوِ نَاطِي شَلِ لِ

«Аллоҳумма фатирос самавати вал арзи ѓалимал ғойби ваш шаҳадати робба кулли шай`ин ва малийкаҳ, Ашҳаду алла илаҳа илла анта, аъзузу бика мин шарри нафсий ва шарриш шайтони ва ширкиҳ», деб эрта тонгда, кеч кирганда ва жойингга ёнбошлаб ётганингда айт», дедилар.

Маъноси: “Эй еру осмонни бор қилган Раббим, эй ғойбни ва шоҳидни билувчи Раббим, Сен ҳар бир нарсанинг парвардигори ва подшоҳидирсан. Гувоҳлик бераманки, Сендан бошқа илоҳ йўқ. Нафсимнинг ёмонлигидан, шайтоннинг ёмонлигию ширкидан Сенинг номинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд ва Термизийлар ривояти.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким эрталаб ёки кечқурун:

وَدَمَحَبَّوْهَلَلِ نَاخُبُسْ

مِطْعَلِ لِهَلَلِ نَاخُبُسْ وَدَمَحَبَّوْهَلَلِ نَاخُبُسْ

«Субҳааналлоҳи ва биҳамдиҳи», (Аллоҳга ҳамд айтиш билан Уни айбу нуқсонлардан поклаб ёд этаман), деб юз марта айтса, қиёмат куни бирор киши ундан афзал бўлмайди. Фақат ана шу киши айтганидек ёки ундан ошириб айтсагина, бўлиши мумкин», дедилар.

Имом Муслим ривоятлари.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади :

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

رَبُّكَ أَجَلٌ وَأَجَلٌ أَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

«Субҳааналлоҳи валҳамду лиллааҳи ва лаа илааҳа иллаллооҳу валлооҳу акбар», дейишим мен учун қуёш чиқиб, нур сочганидан яхшироқдир», дедилар».

Имом Муслим ривоятлари.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ алайҳиссалом Фотима розияллоҳу анҳога: «Васият қилган нарсамни эшитишдан сени нима тўсади? Ҳар тонг ва кечқурун:

يُنْجِلُكَ وَالْوَيْلُ لِمَنْ أَشْرَى حُلْمًا أَوْ ثِيَابًا أَوْ مَوْتًا أَوْ يَحْيَا
نِيَعًا فَطَرْتِ يَسْفَنَ يَلِي

«Йаа ҳаййу йаа қоййууму бироҳматика астағийсу аслиҳ лий ша`ний куллаҳу ва лаа такилний илаа нафсий торфата ъайн», деб айт», дедилар.

Маъноси: Эй ҳай-тирик ва қаййум сифатига эга бўлган Зот, Сендан ёрдам сўрайман. Шаънимни ҳар бир нарсада ислоҳ эт ва кўз юмиб очгунчалик муддат ҳам ўз ҳолимга ташлаб қўйма.

Ибн Сунний ривоятлари.

Абу Дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким ҳар куни тонг отганида ва кеч кирганида:

مِطْعَمًا شَرَعْتُ بَرَّ وَهُوَ تَلْكَ وَتَهَيَّعَ وَهُوَ إِلَهٌ إِلَّا إِلَهُ الْجَلِيلِ بِسْمِ

«Ҳасбийаллоҳу ла илаҳа илла ҳува ъалайҳи таваккалту ва ҳува роббул ъаршил ъазийм» (Аллоҳ менга кифоя қилади. Ундан бошқа илоҳ йўқ. Унга таваккал қилдим. У улуг аршнинг Раббидир), деб

устимдан сақлагин. Эй Раббим, остимдан ҳалок қилишингдан Сенинг азаматинг ила паноҳ тилайман.

Абу Довуд, Насайи ва Ибн Можалар ривояти.

Умму Салама розияллоҳу анҳо онамиздан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг отса:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ اِلٰهًا مُّجِيبًا

«Аллоҳумма инний ас`алука ъилман нафиъан ва ризқон тоййибан ва ъамалан мутақоббала», деб айтар эдилар.

Маъноси: “Аллоҳим, Сендан фойдали илм, покиза ризқ, қабул бўладиган амал сўрайман.

Ибн Можа ва Ибн Сунний ривоятлари.

**اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ.**

«Аллоҳумма солли ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа аали Муҳаммад, камаа соллайта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажийд. Аллоҳумма баарик ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа а али Муҳаммад, камаа баарокта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажийд».

Маъноси: Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини яхшилик ва раҳматда қилганинг каби, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини ҳам яхшилик ва раҳматда қил. Албатта, Сен мақтовли улуғ зотсан. Аллоҳим, Иброҳим алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини баракотли қилганингдек, Муҳаммад алайҳиссаломни ва у зотнинг оилаларини ҳам баракотли қил. Албатта, Сен мақтовли улуғ зотсан.

Қоғоз ёки бирор ускунага араб тилидагини кўчириб вазифа қилиш учун

م يحرل ان محرل ا هلل ا م س ب

رُوشُن ل ا كُي ل ا وُ ت وُ م ن كُ ب و ا ي ح ن كُ ب و ا ن ي س م ا كُ ب و ا ن ح ب ص ا كُ ب م ه ل ل ا

ر ي ص م ل ا كُي ل ا وُ ت وُ م ن كُ ب و ا ي ح ن كُ ب و ا ن ح ب ص ا كُ ب و ا ن ي س م ا كُ ب م ه ل ل ا

دُم خ ل ا ك ل ف ، ك ل ك ي ر ش ا ل ك د ح و ك ن م ف ، م ع ن ن م ي ب ح ب ص ا م م ه ل ل ا
رُك ش ل ا ك ل و

دُم خ ل ا ك ل ف ، ك ل ك ي ر ش ا ل ك د ح و ك ن م ف ، م ع ن ن م ي ب ي س م ا م م ه ل ل ا
رُك ش ل ا ك ل و

د ا د م و ه و ش ر ع ة ن ز و ، ه و س ف ن ي ص ر و ، ه و ق ل ح د د ع و د م ح ب و ه ل ل ا ن ا ح ب س
و ت ا م ل ك

لُ ك ي ل ع و ه و دُم خ ل ا ه ل و ك ل م ل ا ه ل ، ه ل ك ي ر ش ا ل ه د ح و ه ل ل ا ا ل ا ه ل ا ل
ر ي د ق ء ي ش

م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص د م ح م ب و ا ن ي د م ا ل س ا ل ا ب و ، ا ب ر ه ل ل ا ب ت ي ص ر
ا ل و س ر

س ا ن ل ا ب ر ب دُوع ا ل ق ... ق ل ف ل ا ب ر ب دُوع ا ل ق ... د ح ا ه ل ل ا و ه ل ق

ك د ه ع ي ل ع ا ن ا و ، ك د ب ع ا ن ا و ، ي ن ت ق ل ح ت ن ا ل ا ل ا ه ل ا ل ، ي ب ر ت ن ا م ه ل ل ا
ي ل ع ك ت م ع ن ب ك ل ء و ب ا ، ت ع ن ص ا م ر ش ن م ك ب دُوع ا ، ت ع ط ت س ا م ك د ع و و
ت ن ا ل ا ل ا ب و ن ذ ل ا ر ف ع ي ا ل ه ن ا ف ي ل ر ف ع ا ف ي ب ن ذ ب ء و ب ا و

ق ل خ ا م ر ش ن م ت ا م ا ت ل ا ه ل ل ا ت ا م ل ك ب دُوع ا

و ه و ء ا م س ل ا ي ف ا ل و ص ر ا ل ا ي ف ء ي ش ه م س ا ع م رُض ي ا ل ي د ل ا ه ل ل ا م س ا ب
م ي ل ع ل ا ع ي م س ل ا

ي ف ي ن ف ا ع م ه ل ل ا ، ي ع م س ي ف ي ن ف ا ع م ه ل ل ا ، ي ن د ب ي ف ي ن ف ا ع م ه ل ل ا
م ه ل ل ا ، ر ق ف ل ا و ر ف ك ل ا ن م ك ب دُوع ا ي ن ا م ه ل ل ا ، ت ن ا ل ا ه ل ا ل ا ، ي ر ص ب
ت ن ا ل ا ل ا ه ل ا ل ا ر ب ق ل ا ب ا د ع ن م ك ب دُوع ا ي ن ا

م و ي ل ا ا د ه ر ي خ ك ل ا س ا م ه ل ل ا ، ن ي م ل ا ع ل ا ب ر ه ل ل ا ك ل م ل ا ح ب ص ا و ا ن ح ب ص ا
ا م ر ش و ه ي ف ا م ر ش ن م ك ب دُوع ا و ه ا د ه و ه ت ك ر ب و ه ر و ن و ه ر ص ن و ه ح ت ف
ه د ع ب

ه د ه ر ي خ ك ل ا س ا م ه ل ل ا ، ن ي م ل ا ع ل ا ب ر ه ل ل ا ك ل م ل ا ي س م ا و ا ن ي س م ا
، ا ه ي ف ا م ر ش ن م ك ب دُوع ا و ه ا د ه و ه ت ك ر ب و ه ر و ن و ه ر ص ن و ه ح ت ف ، ه ل ي ل ل ا
ا ه د ع ب ا م ر ش و

عِيَمَجَّوَكِتَكِيَّالَمَو، كَشَرَعَلَمَحُ دِهَشُّو، كُدِهَشُّا تُحَبُّصَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا
كُدُبَع اَدَّمَحُمُّنَاو، كَلَكِي رَشَّال كَدَحُّو، تَنُّا اِلَّهَلَّال اِلَّهَلَّال تَنُّا كَنُّا، كَقَوْلَح
كُلُّوَسَرَو

عِيَمَجَّوَكِتَكِيَّالَمَو، كَشَرَعَلَمَحُ دِهَشُّو، كُدِهَشُّا تُحَبُّصَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا
كُدُبَع اَدَّمَحُمُّنَاو، كَلَكِي رَشَّال كَدَحُّو، تَنُّا اِلَّهَلَّال اِلَّهَلَّال تَنُّا كَنُّا، كَقَوْلَح
كُلُّوَسَرَو

عِيَمَجَّوَكِتَكِيَّالَمَو، كَشَرَعَلَمَحُ دِهَشُّو، كُدِهَشُّا تُحَبُّصَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا
كُدُبَع اَدَّمَحُمُّنَاو، كَلَكِي رَشَّال كَدَحُّو، تَنُّا اِلَّهَلَّال اِلَّهَلَّال تَنُّا كَنُّا، كَقَوْلَح
كُلُّوَسَرَو

وَدَمَحَبَّو هَلَلَلَا نَا حُبُّس

مِي طَعَلَلَا هَلَلَلَا نَا حُبُّس و دَمَحَبَّو هَلَلَلَا نَا حُبُّس

رَبُّكُّا هَلَلَلَا هَلَلَلَا اِلَّهَلَّال اِلَّهَلَّال و هَلَلَلَا دَمَحَلَّال و هَلَلَلَا نَا حُبُّس

يَنُّل كَتَّال و هَلُّكُّ يَنُّاش يَلَّح لَّصَا، تُثِي غَتَّسَا كَتَّمَّح رَّبُّ، مَوِي قَيَّي حَاي
نُّي عَهَّفَرَط يَسْفَن يَلَّإ

مِي طَعَلَلَا شَرَعَلَّال بَرَّو هُو تُلَّكَّوَت هَيَّع وَه اِلَّهَلَّال a

كُلُّاَسَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا، عَرَّخَّالَّال اِي نُّدَلَا يَفَّعَا اِلَّكُلُّاَسَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا
يَتَّارُوعُ رُتَّسَا اِمُّهَلَلَا، يَلَّامَّو يَلَّهَّو اِي اِي نُّدَو يَنُّي دِي فَّعَا اِلَّو و فَّعَلَا
نَّعَّو يَنُّي مَيَّ نَّعَّو يَفَّلَّح نَّمَّو يَدَيَّ نِّي بَّ نَمَّ يَنُّطَفَّحَا اِمُّهَلَلَا، يَتَّاعَّوَرُّ نَّمَّو
يَتَّحَّ نَّمَّ لَّاتَّعُّ نَّ اِلَّكَّتَّ مَطَّعَبُّ دُوعَا و يَفَّو فَّ نَّمَّو يَلَّامَّش

اَلَّبَّقَّتُّمَّ اَلَّمَّعَّو اَبِّي طَّ اَقْرَرَّو اَعْفَان اَمَّلَّعَّ كُلُّاَسَا يِّنِ اِمُّهَلَلَا

اَلَّيَلَّعَّو مَيَّهَارَّبَا اِلَّيَلَّعَّ تَيَّيَلَّصَّ اَمَّكَّ دَمَّحُمَّ لَّ اِلَّيَلَّعَّو دَمَّحُمَّ اِلَّيَلَّعَّ لَّصَّ اِمُّهَلَلَا
اَمَّكَّ دَمَّحُمَّ لَّ اِلَّيَلَّعَّو دَمَّحُمَّ اِلَّيَلَّعَّ لَّ رَابَّ اِمُّهَلَلَا، دِي جَمَّ دِي مَحَّ كَنُّ اِمَّيَّهَارَّبَا
تارم-10 دِي جَمَّ دِي مَحَّ كَنُّ اِمَّيَّهَارَّبَا لَّ اِلَّيَلَّعَّو مَيَّهَارَّبَا اِلَّيَلَّعَّ تَكَّرَاب